

4 i advent Luk 1:39-45
Västerslättskyrkan 20131214

I dag den fjärde advent, när vi står alldeles på gränsen till julen får vi tala om Maria, Jesu moder. Hennes roll i frälsningshistorien hade omtalats redan i det gamla testamentet. Där läser vi om hur Gud redan i paradiset ger löftet till Adam och Eva som fallit i synd: *Kvinnans säd skall söndertrampa ormens huvud men själv bli stungen i hälen.* Det är märkligt att det endast talas om kvinnans säd. Jesaja förtydligar det hela genom att säga att *jungfrun ska bli havande och föda en son och man skall ge honom namnet Immanuel.* Så händer det sig att ängeln Gabriel sänds till Maria med budskapet *”Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig.”* Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. Då sade ängeln till henne: *”Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut.”* Maria sade till ängeln: *”Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.”* Men ängeln svarade henne: *”Helig ande skall komma över dig,*

och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son.”

Så går de gammaltestamentliga löftena i uppfyllelse. Varje söndag bekänner vi detta under, när vi bekänner: *Vi tror ock på Jesus Kristus, hans enfödde Son, vår Herre, vilken är avlad av den helige Ande, född av jungfrun Maria.* Gud har antagit människogestalt i Jesus, han har totalt gått in i våra mänskliga villkor, inte ens de nio månader som en människa utvecklas i en mänsklig livmoder avstod han ifrån. Visst hade det varit enkelt för Guds son som var till i evighet, att komma ned till vår jord precis, som när han togs upp till himmelen. Men Gud valde en helt annan väg, han lät sig inkarneras och genomgå alla de stadier som alla andra människa, när hon föds till vår värld. Han fanns där för oss alla för att betyga att han varit med oss redan när vi sammanvävdes i moderlivet, för att citera Ps 139. Han har funnits där för alla de människobarn som aldrig kom längre i livet, för att också ge dem en framtid.

I samband med ängeln besök hos Maria, så säger ängeln till henne: *”Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud.”*

Detta ledde till att Maria i sin glädje *skyndade till en stad i Juda bergsbygd; hon gick till Sakarias hus och sökte upp Elisabet.*

Utan att Maria hade berättat något om att hon var havande så heter det att Elisabet *fylldes av helig ande. Hon ropade med hög röst: "Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig att min herres mor kommer till mig? När mina öron hörde din hälsning sparkade barnet till i mig av fröjd. Salig hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse."*

Det är endast genom den helige Ande som Elisabeth kunde uttrycka sig som hon gjorde, för rimligtvis så kunde hon inte på det yttre se att Maria var havande efter någon vecka.

Hon kallar Maria för Herrens mor.

Bland judarna kallade man Gud just för Herren.

Maria skulle föda Guds Son.

Hon prisar också Maria salig.

I vår lutherska kyrka har vi varit försiktiga med att tala om Maria. Ibland så har det lett till att vår kyrka har förringat henne i någon slags rädsla över att hon skulle få för stor plats.

Men jag anser att Maria är ett fantastiskt föredöme för oss kristna. Tänk att hon så helt tog till sig det uppdrag Gud gav henne, vilka konsekvenser det än skulle få för henne. Elisabeth säger om henne att hon är *välsignad mer än andra kvinnor och välsignat det barn du bär inom dig.*

Abraham hade fått löftet från Gud att i din säd ska alla släkten på jorden bli välsignade. Löftet gick uppfyllelse i Jesus Kristus.

Paulus skriver i Ef 1 *Välsignad är vår herre Jesu Kristi Gud och fader. Han har välsignat oss med all den andliga välsignelse som genom Kristus finns i himlen*

Vi kan se framför oss hur Jesus samlar barnen omkring sig och ger dem av sin välsignelse. Det sista lärjungarna ser av sin mästare Jesus är när han lyfter sina händer och välsignar dem. Jesu välsignelse vilar ännu över vår värld och i dag strömmar Jesu välsignelser över oss när vi får ta emot av välsignelsens bägare i den heliga nattvarden. Inför den helg som vi har framför oss så får vi också ta emot av Guds välsignelser när vi firar att Jesus kommit till vår värld som din och min frälsare.